

11 REINKARNATION

11.1 Inledning

¹Reinkarnationen innebär, att varje nytt liv icke endast är en upprepning av livserfarenheter utan även ett övertagande av gammalt ansvar, ett återställande av gamla relationer, ett erbjudande få avbetala gamla skulder, en möjlighet (chans) att göra framsteg, ett återuppväckande av latent egenskaper och förmågor, ett igenkännande av gamla vänner och "fiender", ett försonande av upprörande orättvisor.

²Allt skeende är uttryck för lag. Allt liv är individuellt med egenart. Allt liv är potentiellt gudomligt. Allt liv utgör en medvetenhetsenhet. Människan återföds såsom människa, tills hon förvärvat medvetenhetsdelaktighet med allt liv. Allt gott och ont som händer oss är vårt eget verk. Förnuftet löser icke tillvarons problem. Sunt förnuft är högsta förnuft. Intuitionen tillhör det övermedvetna, icke undermedvetna. Förståelsen visar vår utvecklingsnivå. I det undermedvetna ligger allt vi förvärvat av egenskaper och förmåga. Våra känslor och tankar forma vårt öde i nästa inkarnation.

³Återfödelsen förklarar dels livets skenbara orättvisor (allt gott och ont som möter människan är hennes eget verk), dels medfödda, latent förståelsen, dels förut självförvärvade anlagen. (Platon)

⁴Reinkarnationens nödvändighet inses ej, förrän man fattat utvecklingens lag för allt liv.

⁵Beträffande frågan om "alltings återfödelse" tills monaderna (uratomerna) förverkligat livets mening och uppnått dess mål har mycket måst lämnas osagt. Ett helt bibliotek skulle icke förslå till att rymma allt. En vink om de ofantliga problemen får man ifråga om de kosmiska manifestationsprocesserna för enbart fysiska atomen med dess miljarder uratomer. Endast de uratomer, som i första utbyggnadsetappen blivit införda i kosmiska klotet, hinna genomgå alla processerna. De övriga få ingå i ett nytt kosmiskt klot. Det är vad som ständigt sker även ifråga om solsystemens och planeternas innehåll. Eftersläntrarna överförs till nya system eller planeter för att fortsätta sin avbrutna "evolution".

⁶I ockultisternas slutledningstänkande har orerats vitt och brett om reinkarnationens enastående företeelse. I esoterikernas perspektivtänkande blir den saken belyst såsom del av alltings återfödelse. Det är ett åskådligt exempel på dessa två olika slag av tänkande. Saken lyftes med perspektivtänkande upp på ett "högre plan".

⁷De "kosmiska vibrationer" (för att använda en misslyckad, utsliten kliché), som i födelseögonblicket träffa den nyfödda (d.v.s. varje sak, mineral, växt, djur etc.), utgöra en ny kausalkedja, som ingenting kan undandraga sig. Det är mycket, som låter underligt och är ofattligt, innan man fått till skänks de fakta, som på enkelt sätt förklara varje "mysterium".

⁸Gnostikerna hade två beteckningar på inkarnation: dels "uppståndelsens dag", dels "korsfästelsen" (vid de fyra ekrarna på tillvarons välvande hjul).

⁹Det finns ingen annan uppståndelse än återfödelse till fysiska världen. Att Christos kunde forma ett nytt eterhölje och göra sig förnimbar, samtala etc. med sina vänner eller skrämman månglarna i templet, var ingenting märkvärdigt. Det kunna även de som övergått till femte naturriket.

11.2 Reinkarnationen och livsokunnigheten

¹Minsta eftertanke borde kunna klargöra, att västerländska teologien, filosofien och vetenskapen, aningslösa om två så fundamentala fakta som lagen för återfödelse och lagen för sådd och skörd, sakna sanna kunskapen om verkligheten.

²Betecknande för den nästan totala okunnigheten om verkligheten och livet med därav följande omdömeslöshet i väsentliga livsfrågorna är frånvaron av förståelsen för dessa livets själva

fundament, enda förnuftiga förklaringarna på livets mening. Glädjande nog börja emellertid alltför inse detta. Man tycker, att det borde räcka med omnämnandet av dessa fakta för att de skulle förefalla självklara. De hör till de mest elementära insikterna.

³Betecknande för samma ytlighet i livsuppfattningen och verkliga beviset på psykologiska omdömeslösheten är att man icke insett, att den fördärliga lögnen om syndaförlåtelsen för allt är grunden till rådande ansvarslösheten i livshänseende. Man har ju rentav fått förlåtelse i förväg för alla ogärningar. Varför då anstränga sig med att söka vara god? Alldeles överflödigt.

⁴Den för riktig livsföring nödvändiga känslan av ansvar, som de kristna befriats ifrån, har i indisk livsfilosofi fått sin särskilda beteckning med ordet "dharma", varmed ansvaret för allt människan gör särskilt inskräps såsom ofrånkomligt livsansvar. I själva verket är ansvarslöshet tecknet på laglöshet.

⁵Insikten om reinkarnationens verklighet kommer att i de flesta avseenden totalt förändra mänsklighetens syn på livet. Den kommer att visa oss vår gemenskap med hela mänskligheten. Några få exempel på livsfientliga företeelser, som därmed kunna undanröjas, få klargöra detta. Exempelen kunna mångfaldigas.

⁶Könshatet: när man inser, att individen föds än som man, än som kvinna.

⁷Nationshatet: när man inser, att individen inföds i alla nationer.

⁸Religionshatet: när man inser, att individen inföds i alla religioner.

⁹Klasshatet: när man inser, att individen inföds i alla samhällsklasser.

¹⁰Överlägsenheten: när man inser, att individen föds än med väl fungerande, än med defekt hjärna.

¹¹Mänskligheten är i mer än ett avseende en enhet. Ännu tycks man icke tänkt sig in i vad läran om reinkarnationen innebär. Rasförföljelse är bevis på den saken. Vi ha tillhört alla raser och nationer. Hata vi en ras eller nation, så blir följden enligt skördelagen, att vi bli infödda i den nationen. Vi ha tillhört alla raser och kunna få göra om den resan igen. Vi ha begått en massa dumheter i alla nationer även såsom representanter för dessa nationer. Vi äro delaktiga i alla - nationers dumheter. Det är icke ovanligt, att man förlöjligar eller fördömer historisk företeelse, som man själv varit skuld till eller haft del i.

¹²Ifall rashetsarna visste, att de ofelbart komma att få inkarnera i de raser de diskriminera, liksom religionsfanatikerna i de religioner de fördöma, kanske de skulle lägga band på sina aggressioner.

¹³Ifall Sydafrikas vita, som barbariskt behandla och stifta omänskliga lagar mot de svarta, visste att de i nästa inkarnation ska bli infödda i de värsta förhållanden de själva skapat, så kanske de icke vore fullt så förblindat fanatiska. När tyskar och judar inse, att de två raserna enligt Lagen alternerat inkarnera i varandra, skall rashatet dem emellan säkert upphöra.

¹⁴Ifall de som torterat fångar vetat, att de själva ska bli födda krymplingar med samma defekter de varit upphov till hos andra, så hade de handlat annorlunda. Hatet är den största dårskap människan kan göra sig skyldig till, och det finns ingenting hon tycks odla med sådan omsorg.

¹⁵När människorna insett, att de komma igen, så bli de mera angelägna om att nå högre nivåer, att förbättra rådande förhållanden, så att de ha utsikt slippa möta samma elände som förut. Ty har mänskligheten icke utvecklats tills de återkomma, så förbli de lika desorienterade, offer för de gamla idiologiernas misstag. Det ligger i vars och ens intresse att göra allt för att förvärva och sprida kunskapen om verkligheten och livet, att ordna sociala och ekonomiska förhållanden så, att man ej på nytt hamnar i misär.

¹⁶Man må hoppas, att människorna ska kunna bli delaktiga av esoteriska livskunskapen, så att de förstå livets mening: att allt i livet har en mening, nämligen att möjliggöra erfarenheter för alla på alla de olika utvecklingsnivåerna. I det avseendet är allting "gudomligt". Största insatsen vi kunna göra är att hjälpa allt levande nå högre nivåer och största misstaget är att motverka detta syfte.

¹⁷Inkarnationerna äro tillfällen för människan att utveckla medvetenheten och därmed nå närmast högre rike. Hur använda människorna dessa tillfällen? Till att "slå ihjäl tiden". Livet synes dem så meningslöst, att det bästa de kunna göra är att ordna det så behagligt som möjligt för sig med allsköns förströelser. Hur länge skall det dröja, innan de insett det absurda i den inställningen?

¹⁸Människorna ha ingen aning om livets mening. Undra på, att de förfela målet, att det blir så många bortkastade inkarnationer. Ingen vill leva om sitt meningslösa liv. Men det är just vad de själva förbereda. Det blir att leva om och om igen kanske lika meningslösa liv. Förnuftigt är det inte.

¹⁹Säkert är, att de flesta skulle kunna bespara sig hundratals onödiga inkarnationer, ifall de använde tiden till att utveckla sin mentalmedvetenhet.

²⁰Det är icke materiaspekten, som är det väsentliga. Den är medlet, icke ändamålet. Livets mening är medvetenhetsutveckling. Och inkarnationen är avsedd härtill. Kunde människan utvecklas i emotional- och mentalvärld, behövdes ingen reinkarnation. Men i dessa världar, illusionernas och fiktionernas världar, lära vi ingenting. Fysiska livet är det viktiga, ty det är endast i det fysiska vi kunna förvärva erforderliga egenskaper och förmågor, det vill säga: sätt att rätt använda medvetenheten.

²¹Betecknande för mänsklighetens önsketänkande och frånvaron av verklighetssinne är reaktionen hos många inför tanken på återfödelse, självförverkligande, allas enhet och gemensamma ansvaret. De fasa inför möjligheten att under sin uppväxttid behöva genomgå barbar- och civilisationsstadierna, på nytt skaffa sig kunskap om verkligheten och livet, göra en mängd misstag för att lära av dem. Men livets lagar fråga icke efter livsokunnighetens känslotänkande.

²²De vilja icke "leva om ett sådant liv". Det göra de icke heller. Nytt liv betyder något radikalt annorlunda. De nya höljen, som jaget-monaden i triaden i kausalhöljet erhåller vid inkarnation, göra att individen är "en annan" och lever utan vetskap om sina föregående inkarnationer.

²³Reinkarnationen lär oss, att individens utveckling är hans eget verk. Allt han fått till skänks av kunskap går förlorat och endast de erfarenheter han själv gjort och bearbetat bli hans eget. De flesta glömma sina erfarenheter och bearbeta dem icke till insikt och förståelse. De gå genom livet, nöjda med att kunna säga efter, tro, tycka, värdera, säga, göra som alla andra. I övrigt söka de med alla medel "slå ihjäl tiden". Men så bli också de flesta inkarnationerna "förfelade liv", bortkastade tillfällen till i alla fall nödvändig utveckling.

²⁴Man har undrat, om icke vetskapen om reinkarnationen skulle göra människorna mer likgiltiga för arbetet på utvecklingen. Man har ju tiden för sig. Då förbiser man verkan av åtskilliga livslagar. Med ökad insikt följer större ansvar för rätt bruk av förmågor man förvärvat. Underlåtenhet är lika stort misstag som missbruk.

²⁵Att denna kunskap icke medfört något resultat i Indien, beror på hinduernas vidskepliga uppfattning av såväl återfödelse som skördelag, som verkat förlamande i stället för energisporrande. Man vågar icke tänka eller handla av fruktan för misstag, utan förståelse för att motivet är det väsentliga och det som ger god eller dålig skörd, att underlåtenhet att begagna livets erbjudanden är fatalt livsmisstag, att alldenstund livet är en enhet, så ha vi ansvar för varandra och böra hjälpa dem att utvecklas.

²⁶Den indiska läran om den s.k. själavandringen har verkat därhän, att de flesta hinduer icke fråga efter utvecklingen utan fatalt resignera och liksom tycka, att de ha god tid på sig. Det är ett stort misstag. De vålla också utvecklingsmakterna (högre riken) ökat arbete med att ordna med inkarnationer alldeles i onödan. Sådana drönare få det också som de förtjäna. Och så har Lagen också en liten särskild lag för drönare. De, som råka ut för dess tillämpning, lära icke rosa marknaden. De få hamna där de få plats utan att hänsyn behöver tas till ödes- och utvecklingslagarna, endast skördelagen. Plötsligt vaknar en och annan till besinning och blir yogi

och vill lika plötsligt bli färdig och bli gud med detsamma. I en serie föredrag för indierna om "dharma" sökte Besant klargöra för dem begreppet "utvecklingsstadier".

²⁷De flesta gå breda, bekväma vägen till målet: femte naturriket. Några tusen inkarnationer mer eller mindre tyckas de anse icke spela någon roll. De trivas i det lägre och finna livet härligt och underbart. Inga gudar missunna dem den lyckan. Bristande intresse för egen utveckling kan bero på okunnighet, oförmåga, inneboende tröghet och lättja. De, som tjusas av sina illusioner och fiktioner, vilja icke förlora dem.

²⁸Många drömma om vad de ska uträtta för stora saker i framtiden, blinda för att nuet är det väsentliga. Drömmare äro drönare. Om framtiden kunna de ingenting veta, den blir alltid något helt annorlunda. De ta sina drömmar till försvar för sin märkvärdighet och för att slippa handla i nuet.

11.3 Reinkarnationen och livslagarna

¹Själva tidsfaktorn är icke avgörande för tidpunkten för reinkarnation. Dylka beräkningar äro ohållbara. Bestämmande faktorer äro särskilt följande fyra: skördelag, ödeslag, felande egenskaper och förmågor, livsuppgift. Dessutom tillkomma fullgörande av under föregående liv uppgjorda planer, känsla av ansvar för mänskligheten, gottgörelse för vad som förbrutits ifråga om riktiga mänskliga relationer.

²Till skördelag höra skuld till eller från ras, nation, samhälle, samhällsklass, familj, individer samt givetvis icke gottgjorda förbrytelser, grymhet, laglöshet.

³Till ödeslag höra möjlighet till medvetenhetsutveckling samt begagnade eller försummade tillfällen till utveckling.

⁴Till livsuppgift höra utbildning samt erforderliga livserfarenheter.

⁵I allmänhet kan sägas, att motivet är det väsentliga vid begångna misstag, att sänkt social och kulturell standard förutsätter grovt missbruk av föregående livs möjligheter, att ingen utan särdeles dålig sådd försätts i oöverkomliga svårigheter.

⁶Vi måste återfödas, tills vi löst livsproblemen för egen del och lärt oss friktionsfritt tillämpa livslagarna. Det är något ingen annan kan hjälpa oss med. Visst kunna vi få kunskap utifrån om livet och livslagarna. Men tillämpningen blir vår sak.

⁷Ingenting, som strider mot livslagarna (t.ex. självmord), kan ingå i beräkningarna hos de väsen, som övervaka återfödelse. Människorna anklaga livet för den dåliga skörd de själva sått utan vetskap om att deras inkarnation trots allt icke är så svår, som de egentligen förtjänat. Experter på inkarnation (blivande "ödesjag") äro snarast överraskade över den skicklighet, med vilken "ödet" balanseras och "gottgörelsen" kan skjutas på framtiden, då individen får tillfälle avbetala med kärleksgärningar i stället för som tidigare genom lidande. Det är icke "livets" fel, att de flesta ha en vidunderlig förmåga att endast begå misstag, att taga allting på enda möjliga bakvända sättet, att i sin fantasi utmåla sina svårigheter, så att de förefalla tusen gånger värre. Självmedlidandet, den självblinda egoismens ytterligare förstärkande av livsblindheten, är fenomenalt utvecklat hos flertalet.

⁸Så mycket kan sägas att den, som ställt sig under enhetslagen, aldrig kan försättas i oöverkomliga svårigheter. Kärlekens allmakt utraderar allt "ont" (stridande mot kärleken) ur planetminnet, där dålig sådd studeras av "ödesjagen".

⁹Vad som drabbar individen vid naturkatastrofer, revolutioner, krig etc. tillhör kollektiva skörden, vari alla ha delaktighet genom de oförtjänta fördelar de åtnjutit såsom delägare i alla slags kollektiv. Men ej ens i dylikt kan någon orättvisa ske. Skuldfrihet vid sådant blir räddning genom olika slag av "förvarning" och "som genom ett under", vilket alla hört talas om.

¹⁰Även om det i stort sett gäller, att av antalet inkarnationer av kausalhöljet i människoriket följer ett visst utvecklingsstadium, behöver detta ingalunda vara fallet. De finnas, som använda tiotusentals fler inkarnationer än andra. Det har sammanhang med dels skördelag, dels

aktiveringslag, beror alltså på individen själv. Den, som sår god sådd och använder tiden till självinitierad medvetenhetsaktivitet, utvecklas ojämförligt mycket snabbare än de, som bryta mot livslagarna, leva som parasiter och använda tiden till att "slå ihjäl" den. Nöjeslystnad försummar tillämpa lagen för självförverkligande och lättja lagen för medvetenhetsaktivering. God sådd på grund av attraherande grundtendens medför behagliga inkarnationer men också risk för försummad medvetenhetsaktivering. Omvänt kan dålig skörd framtvinga ökad självaktivitet. Envar kan själv med kännedom om livslagarna inse, vilka misstag som begås och medföra ökat antal inkarnationer.

¹¹Det är skördelagen, som framtvingar återfödelsen. All sådd skall skördas, och vi ha gammal sådd kvar sen hundratals inkarnationer. Det räcker icke, som indiska självplågåre tro, att undvika att så dålig sådd i senaste inkarnationen. Slutbetalningen av karma är en metodisk och systematisk process, som endast kausaljag och essentialjag (46-jag) kunna genomföra. Man måste ha studerat sina inkarnationer och gottgöra det onda man tillfogat de människor man kontaktat. Allt måste vara sonat. Och icke nog därmed. Alla de band, som förstajaget (jaget i förstatriaden) knutit med andra förstajag (egoismens förbindelser), måste upplösas för att jaget såsom alldeles fritt skall kunna överflytta till andratriaden. Såsom andrajag återfinner jaget alla dem det älskat såsom förstajag. Och nu först vet jaget vad verklig kärlek är. Övergång till andratriaden kan icke ske, om något i förstatriaden ännu kan hålla jaget kvar. Uttryckt på detta enkla sätt blir hela proceduren ojämförligt mycket klarare än med religiösa symboler och orientaliska föreställnings- och uttryckssätt. Det är att hoppas, att esoteriska symboliken ersätts med hylozoikens termer, så att allt ligger klart för mänskligt förnuft och missuppfattningar bli uteslutna. Mänskligheten har haft nog av sådana.

¹²Jagets övergång från första- till andratriaden är en process, som kräver åtskilliga inkarnationer. Det tar tid att gottgöra allt ont man tillfogat andra. Innan man kan bli ett kausaljag, måste man ha förvärvat medvetenhet i 47:2 och 3. En black om foten är även jagets undermedvetenhet i förstatriaden. Den gör sig konstant gällande men måste ersättas genom kontakten med övermedvetenheten. I undermedvetenheten ligga latent alla de idiologier, illusioner och fiktioner jaget en gång varit offer för; allt som mänskligheten producerat och man själv efter förmåga hjälpt till med att konstruera.

¹³Alla individer, vilka evolutionsvägar de än tillhöra, måste någon gång ha gjort alla väsentliga mänskliga erfarenheter, så att de kunna förstå människans problem. Människostadiet är det svåraste av alla utvecklingsstadier och organiska livet det mest krävande av alla livsformer. Det är det fundamentala utgångsstalet för högre medvetenhetsutveckling. Detta är ingen hypotes utan ett esoteriskt faktum.

¹⁴Lagen för återfödelse vill D.K. hellre kalla "gynnsamma möjlighetens lag" (law of opportunity), vilket visar hur planethierarkien ser på reinkarnationen. I varje fall är den en utvecklingens nödvändiga följdlag. Vi utvecklas genom att i nya liv under ständigt ändrade förhållanden i alla avseenden göra erforderliga livserfarenheter, förvärva ökad förståelse för livsföreteelserna. Genom att skörda vad vi sått lära vi att leva så, att våra framtida liv bli allt mer ändamålsenliga och lyckliga. Den insikt, de egenskaper och förmågor vi förvärvat finnas latent och bli dels omedelbar förståelse, dels lätt återförvärvad kapacitet. "Ingen ansträngning är någonsin bortkastad", är ett esoteriskt axiom. Och vad vi gjort för andra få vi igen. Den, som arbetar på utvecklingen (livets mening), utvecklas själv på snabbaste sätt och når femte naturriket med minsta antalet återfödelser. Det beror på oss själva, om våra framtida liv ska bli framgångsrika.

¹⁵De, som skörda dålig sådd och därför finna livet fyllt av svårigheter, motgångar, lidanden, revoltera mot tanken på nya jordeliv. Det ligger i deras makt att göra livet lyckosamt genom att tjäna livet och sprida glädje och lycka kring sig istället för att försvåra det för andra.

11.4 Reinkarnation och medvetenhetsaktivering

¹Vid kausaliseringen överflyttar monaden i lägsta triaden från en djurgruppsjäl till ett kausalhölje. I gruppsjälens hade monaden tillgång till dennas gemensamma under årmiljoner samlade livserfarenhet. I kausalhöljet börjar den leva ett totalt isolerat liv. Dess enda tillgång är de självförvärvade egenskaper och förmågor, som latent bevarats i triaden. Det är således icke underligt, att den nykausaliserade från början förefaller stå lägre på utvecklingsskalan än han gjorde såsom individ på högsta djurstadiet. I kausalhöljet uppsamlas de erfarenheter isolerade individen gör såsom människa, tills han förvärvat förståelse för allt mänskligt under medvetenhetsutvecklingen i fysiska, emotionala och mentala världarna.

²Monaden-jagets förvärv av medvetenhet i fysiska, emotionala och mentala världarna är en oerhört långsam process genom de lägre naturrikerna. Men monaden i triaden har dock vid transmigreringen till människoriket begynnande mental medvetenhet. Under långa tider, tills jaget lyckats tillföra kausalhöljet materia, tjänstgör triaden som människans "själ" i medvetenhetshänseende. På högre utvecklingsstadier, allteftersom kausalhöljet växer i omfång och energierna från andratriaden kunna göra sig gällande i inkarnationshöljerna, aktiveras medvetenheten i allt högre molekylärlag. Aktiveringsprocessen är en dubbel process. Jagets strävanden att (givetvis omedvetet) förvärva allt högre egenskaper och förmågor mötas beredvilligt med energier från andratriaden (Augoeides).

³Kunskap går alltid före förmåga, utgör alltid nödvändiga grunden för förmåga. I regel ligger det flera inkarnationer mellan kunskap och förmåga. Kunskapen må vara och är oftast latent och alltså instinktiv, ifall den icke på nytt aktualiserats. Förmågan, kapaciteten, ökas med varje inkarnation, i vilken den odlas. I en första inkarnation når den aldrig över klåparstadiet.

⁴Icke alla inkarnationer ha lika stor betydelse för individens medvetenhetsutveckling. I somliga ökas procenthalten av någon viss egenskap eller förmåga eller insikt i något särskilt verklighets- eller medvetenhetsområde i och för framtida allsidighet och allmänmänsklig förståelse. I vissa inkarnationer förvärvar individen medvetenhet i ett högre emotionalt eller mentalt molekylärlag.

⁵Det finns inkarnationer, under vilka jaget har att förvärva full förståelse för olika slags fysiska erfarenheter och olika sidor av mänskligt liv, så att intet mänskligt ter sig obekant eller blivit obemästrat. Under dessa inkarnationer saknar jaget större intresse för s.k. andligt liv, även om det deltar i dylika företeelser av mera konventionella skäl. Under andra inkarnationer kan det vara mera intresserat av sin medvetenhetsutveckling, och då fås det liv man kallat mystiker eller psykolog.

⁶Större betydelse få de inkarnationer, i vilka individen definitivt övergår till ett högre utvecklingsstadium. Särskilt viktigt är givetvis den inkarnation, i vilken aspiranten på lärjungaskapet blir antagen av planethierarkien, samt den, i vilken han ingått i sin esoteriska familjs kollektivmedvetenhet (telepatisk gemensamhetsmedvetenhet) i och för gemensamt arbete i utvecklingen. Därmed nalkas han den inkarnation, i vilken han kan bli kausaljag.

⁷Människan återfödes tiotusentals gånger, innan hon själv förvärvat subjektiv och objektiv självmedvetenhet i sina tre atomvärldars fem materiehöljen, blivit fullt medveten i sitt permanenta kausalhölje.

⁸Under denna tid i människoriket har hon inkarnerat i alla de 343 "raser", som utvecklas under en planetperiod. Hon har varit lika många gånger man som kvinna, tillhört alla religioner, begått alla de ogärningar, ofattbara dumheter, misstag etc. människan kan begå, varit delaktig i alla slags civilisationer, kulturer, filosofier och religioner, som mänskligheten kunnat konstruera.

⁹Ifall människan blir kausaljag inom överskådlig tidrymd, så beror det på att hon kausaliserat på en annan planet och överförts till vår. Undantag bekräfta regeln.

¹⁰Frågan, hur många i mänskligheten, som efter genomgång av fjärde, femte och sjätte naturrikerna lyckats förvärva kosmisk medvetenhet (42), sammanhänger med frågan, vilka som ska i egentlig mening räknas till mänskligheten. Man kan nämligen indela mänskligheten i två

stora grupper: de som kausaliserat på denna planet i Lemurien för c:a 21 miljoner år sedan och de som i olika omgångar överförts hit från andra planeter (eller rentav andra solsystem). Denna senare grupp kan i sin tur indelas i minst fyra olika åldersklasser. Det är givet, att många i de äldsta av dessa "hunnit bli färdiga" och kunnat lämna vårt solsystem. Närmare upplysningar härom ha ännu icke utlämnats.

11.5 Reinkarnation och utvecklingsnivå

¹Kausalhöljets ålder är icke ensamt bestämmande faktorn för individens utvecklingsstadium. Det finns många andra: dels individens egen strävan att förstå och bearbeta livserfarenheterna; dels antalet inkarnationer (i mycket beroende på individens strävan); dels tillfällen till utvecklingsbefrämjande erfarenheter.

²Människans utvecklingsnivå kommer till synes i hennes intressen, som kunna vara fysiska, emotionala eller mentala. När hon fått essentiala intressen, arbetar hon på mänsklighetens höjande, icke på "självförädling", icke för att "tjäna gud" etc. "Guds vilja" är evolution och därmed är också vägen angiven. Vi utvecklas bäst, snabbast, säkrast genom att göra allt för att underlätta andras utveckling. Vi kunna giva dem vårt deltagande, vår kunskap, vår erfarenhet och därigenom hjälpa dem till självförverkligande.

³På lägre nivåer lär människan så långsamt av erfarenheten, att hundra inkarnationer behövas för vad hon skulle kunna lära i en enda. Hon saknar då möjlighet att bearbeta sina erfarenheter på förnuftigt sätt.

⁴Kausaljaget, som studerar sina förflutna liv, finner att de flesta av hans inkarnationer varit förbluffande betydelselösa för hans medvetenhetsutveckling. I liv efter liv har han bättrat på en egenskap eller förmåga med någon procent, på det hela taget varit offer för sina emotionala illusioner, vilka nu efteråt vid översynen förefalla ofattbara i sin nästan totala absurditet, och begått oräkneliga dårskaper i alla avseenden. Som den stora idiot han varit, har han trott på allt dumt de lärde förkunnat och med vördnad lyssnat till deras visdom och förundrat sig över allt deras vetande om färgen på ärkeängeln Gabriels stjärtfjädrar. Han har mestadels varit olycklig och i sina kristna inkarnationer vändats för sin själs salighet eller eviga förtappelse. Hade han levat i vår tid, kanske han blivit poet, som adlat livsångest och skrivit vers, som icke ens han själv behövt begripa.

⁵Till sin förundran finner han, att de flesta färdigheter han förvärvat i de olika yrkena underlätta för honom att rätt bruka vibrationerna i högre världar.

11.6 Förlusten av medvetenhetskontinuiteten

¹Vid återfödelsen får individen nya höljen, som naturligtvis ingenting kunna veta om eller ha något minne av individens föregående liv. Det han (jaget, monaden) vet därom har sjunkit ner under dagsmedvetenhetens tröskel i det undermedvetna, där alla förvärvade egenskaper och förmågor, minnet av allt förflutet finnas latent förvarade såsom anlag och genom nya kontakter lätt kunna återförvärvas.

²Vi "födas alla lika", eftersom vi förlorat vår medvetenhetskontinuitet, äro aningslösa om allt vi vetat och kunnat, vår utvecklingsnivå etc. Sedan beror det på skördelag och ödeslag, ifall vi mer eller mindre snabbt eller icke alls kunna uppnå vår egentliga nivå.

³Det är förlusten av medvetenhetskontinuiteten, som gör att vi tro oss själva vara "nya" jag i varje ny inkarnation. Vi veta ingenting av vårt jags förutvarande liv.

⁴När jaget förvärvat objektiv kausal medvetenhet (kausalt förstånd), kan det studera alla de inkarnationer detta hölje varit med om alltsedan dess tillkomst. Men innan dess tror det sig i varje ny inkarnation vara ett annat jag. Det är denna okunnighet, som möjliggjort buddhisternas misstolkningar.

⁵Varje inkarnation liksom avsätter ett nytt medvetenhetslager i triadens undermedvetna. Ju

längre tillbaka de gjorda erfarenheterna ligga, desto svårare åtkomliga äro de, desto svårare att återuppliva. Endast ett kausaljag, som kan studera de olika inkarnationerna var för sig, kan upptäcka i vilket skikt de olika uppfattningarna och ideerna ligga.

⁶Individen tror, att han nått sitt mål, därför att han i denna sin inkarnation är den överlägsne, som inser och förstår. Han bedrar sig storligen. I nästa inkarnation i sin nya hjärna vet han icke vad han visste. Det är ingalunda säkert, att han får samma gynnsamma tillfällen till utbildning. Det beror på den goda skörd han sått genom att hjälpa andra till kunskap och förståelse. Det borde av detta stå klart för den som fattat saken, att enda garantien att han skall kunna återförvärva sin kunskap är, att hela mänskligheten kommit i besittning av den.

⁷Att föregående inkarnationers förvärvade egenskaper och förmågor alltid kunna aktualiseras i ny inkarnation, får icke tagas i absolut betydelse. Vilka förvärvade egenskaper och förmågor, som kunna göra sig gällande i viss inkarnation, beror på dels till vilken procent de utvecklats, dels departementen i höljena, dels nya eterhöljets beskaffenhet och möjlighet upptaga hithörande vibrationer. Detta beror i sin tur av horoskopet, som visar vilka vibrationsområden, som äro avskurna och således oåtkomliga. Så kan t.ex. ett musikgeni i ny inkarnation sakna möjlighet prestera något i musikaliskt avseende, ehuru förståelse för musiken alltid finns kvar och i en senare inkarnation anlagen kunna aktualiseras, om horoskopvibrationerna tillåta detta. Äro egenskaperna utvecklade till 50 procent, göra de sig alltid på något sätt gällande. Förmågorna bero dessutom på tillfällen till återförvärv och intresse. Ha förmågorna utvecklats till fulländning, saknas i regel vidare intresse för deras idkande, såvida de icke av omständigheterna tvingas fram. Jaget har alltid många andra verklighetsområden, som det behöver lära sig bemästra.

⁸Skördelagens faktorer göra sig gällande dels i organismens beskaffenhet, dels i eterhöljets av skördeinstanserna begränsade möjligheter.

⁹För esoterikern känns det nästan förtvivlat, att i nya inkarnationer behöva under uppväxtåren genomlöpa alla mänsklighetens utvecklingsstadier (barbar-, civilisations-, kultur-) samt under utbildningsåren idiotiseras av härskande ideologierna, behöva i varje nytt liv kasta bort tid på att befria sig från dessa och återförvärva sitt gamla vetande för att sent omsider upptäcka sin egentliga nivå. Inföds han därtill i olämplig miljö, kan man nog tala om tragiskt livsöde. Många få icke kontakt med den idévärld, som en gång möjliggjorde deras perspektivtänkande. Men däri kommer skördelagen till synes. Vi ha alla haft oförtjänt fördel av förhållanden. Vi få även taga nackdelarna. Däri visar sig också vårt ansvar för uppväxande släktet. Ansvar betyder skörd. Göra vi icke allt för att bekämpa lögnen och hatet, så få vi i framtiden uppleva dess verkningar. Vi ha icke fått kunskapen för att flyta ovanpå och känna oss märkvärdiga. Detta är att missbruka kunskapen, ty underlåtenhet är lika stort misstag som positivt missbruk. Skördelagen lär oss gemensamma ansvaret för alla. Även däri visar sig livets universella broderskap.

¹⁰Hur lång tid individen förbrukar för att åter uppnå den nivå han förut nått, beror på en mångfald faktorer: hjärnan han ärver, miljö, uppfostran, tillfällen till kontakt med det, som kan väcka det i undermedvetenheten slumrande till nytt liv. De finnas, som aldrig nå upp till sin gamla nivå, andra som nå den på gamla dar. Förlöper livet normalt, bör humanisten ha avverkat barbarstadiet vid 14 år, civilisationsstadiet vid 21, kulturstadiet vid 28 för att kunna börja där han slutade vid 35 år och detta under förutsättning, att han kommer i kontakt med åtminstone ett par verklighetsideer (återfödelse och skördelag).

¹¹Till och med för kausaljag kan det taga lika lång tid. Även 45-jag behöva femton år, innan de i sin nya hjärna kunna fullt uppfatta 45-världsideerna.

¹²Naturligtvis ändras allt detta, ifall esoterikern föds in i en esoterisk miljö och från första barnaåren erhåller handledning enligt esoteriska uppfostringsprinciper, som äro totalt olika de härskande. Latenta anlagen möjliggöra en snabb tillägnan av kunskapen om verkligheten. Naturligtvis bör han erhålla privat undervisning eller utbildning i ett esoteriskt gymnasium, så att han slipper belastas med allsköns fiktioner och fakta i felaktiga sammanhang.

¹³Är miljön otjänlig, kan det hända, att esoterikern aldrig får tillfälle att återerinra sig verkliga kunskapen. Han förblir då ofta en främling för sig själv och andra, ofta en misslyckad särpling med skenbart "förfelat liv". Hans latent instinkt försvårar enormt för honom att inordna sig i en mänsklighet så totalt desorienterad. Han revolterar ofta i sin desperation på ett sätt, som naturligtvis fördöms av de skenheliga moralisterna och ytterligare ökar hans trots i en fortgående ond cirkel. Han klandras för bristande "anpassningsförmåga". Han söker ofta förgäves ett yrke, en anställning, en lämplig livsuppgift. Att återgå till något hantverk, som han odlat för tiotusentals inkarnationer sedan, är icke heller lätt. Men många ha fått göra det.

11.7 Förutbestämmelse och livsuppgift

¹Mänskliga livsokunnigheten har som vanligt fantiserat om något den ej kan veta, nämligen problemet om predestinationen (förutbestämmelsen). Allt som sagts därom är idel skarpsinnighetens och djupsinnighetens förfelade fantasispekulationer. Som vanligt har skenet vilselett. På lägre stadier, innan individen utvecklat förmågan av instinktiv livsförståelse, är människan visserligen underinkarnationen beroende av sina horoskopvibrationer, men på högre kan hon tillgodogöra sig helt andra slag av energier och bli herre över sina inkarnationshöljens.

²Ett annat slag av "predestination", som teosofier beaktat, är problemet om jagets framtida livsuppgift, som förefaller förutbestämd genom dels urjagets departementstillhörighet, dels dess esoteriska gruppstillhörighet. Något tvång föreligger icke, enär frihetslagen omöjliggör dylikt. Men i regel föredrar individen att samarbeta med dem han under medvetenhetsutvecklingen genom alla fyra naturrikerna lärt känna i alla avseenden (uppenbarast först för kausaljaget vid studiet av föregående inkarnationer).

³Människan föds med vissa latent förutsättningar: egenart, i föregående inkarnationer förvärvade egenskaper och förmågor (utvecklingsnivå). I ny inkarnation bestämmas hennes möjligheter till valfrihet av biologiska släktarvet, hennes nya inkarnationshöljens departement (synliga i horoskopet) samt ödeslagens och skördelagens faktorer. Inom dessa gränser (som vi icke kunna veta mycket om) är hon fri att välja i sina dagliga och stundliga valmöjligheter, vilkas summa bli nya faktorer i väljandet. I den mån man kan tala om "ödesbestämmdhet", är denna ett resultat av hennes eget fria val i det förflutna och närvarande, verkningar av orsaker hon själv varit upphov till. På lång sikt är hon härskare över sitt eget öde i framtida liv.

⁴Beträffande förutsägelse av framtida händelser och skeenden har som vanligt levererats en hel del gallimatias, emedan man som vanligt "tror" (gissar) och icke vet. En människas öde kan i stora drag och ofta nog även i detalj förutses av dem som kunna studera individens höljen, höljesdepartement, medvetenhet, utvecklingsnivå, förflutna liv och för inkarnationen beräknad skörd av gammal sådd samt iaktta individens sätt att reagera på omgivning etc.

⁵De, som i fysisk inkarnation förvärvat högre emotional medvetenhet (48:3) och högre mentalmedvetenhet (47:5), ha också i regel så mycken kausal subjektiv medvetenhet, att de efter mentalthöljets upplösning kunna för någon tid vara medvetna i kausalvärlden. De planlägga då i samråd med någon av inkarnationsövervakarna nästa inkarnation och uppgöra planer för hjälpande av mänskligheten. Därom äro de naturligtvis aningslösa i sina nya inkarnationshöljen. - Augoeides gör vad han kan för att förhjälpa jaget till sådana upplevelser, som kunna väcka latent planerna till återerinring. Det brukar sällan lyckas förrän i femte levnadsåldern, då jaget någotsånär kunnat organisera hjärnan för mottagande av de i mentalthöljet väntande atomerna. Ofta har då jaget hunnit välja en levnadsbana, som försvårar förverkligandet av uppgjorda planen. Följden kan bli tragiska konflikter mellan existerande förhållanden och längtan få göra det som numera synes jaget enda rätta livsuppgiften.

⁶Det är icke nödvändigt att vara kausaljag för att få välja sin framtida livsuppgift. De, som visa sig duga till att på något sätt gagna mänskligheten, utvecklingen och enheten, kunna redan i föregående inkarnation göra sitt val. Det betyder däremot icke, att man utan vidare kan "välja sina

föräldrar”, som skämtsamma talesättet lyder. Men man försätts i sådana omständigheter, att möjlighet gives få fortsätta med påbörjad insats.

⁷“Välja sina föräldrar” kunna först 45-jag göra, som inkarnera för att hjälpa mänskligheten. Vi andra få sådana föräldrar, som vi förtjänat. Det råder en formlig (omedveten) konkurrens om lämpligaste familjerna. Den, som sår god sådd, visar sig villig att lära av erfarenheten, förstår att utnyttja livets erbjudanden, önskar tjäna utvecklingen, lärt sig rätt använda tiden, har stora chanser få bästa tillfällena.

⁸De, som befinna sig på humanitetsstadiet, ha ingenting att lära genom att inkarnera i en mänsklighet på nuvarande utvecklingsstadium. Göra de det ändå, så är det för att hjälpa andra till kunskap eller till möjligheter att förvärva kunskap. Det är därför, som dylika individer sakna intresse för allt, som läres i skolan. Det som läres är för deras jag intet väsentligt. Men de inse ej, att den nya hjärnan måste få lära om allting från grunden för att fysiska individen skall kunna på nytt orientera sig i fysiska världen och leva ett nyttigt fysiskt liv. Det var ju därför han inkarnerade. Det nya är intet nytt för jaget men nödvändigt för att jaget skall kunna göra avsedd insats i det fysiska. Det gäller därvid för jaget att skaffa sig ett ändamålsenligt redskap.

⁹Många förstå instinktivt (genom sin undermedvetenhet) esoterikens verklighet, ehuru de icke kunna reda ut den mentalt i sin dagsmedvetenhet. De ha förut varit invigda men i nya inkarnationen mött esoteriken först senare i livet och icke haft möjlighet förvärva de förutsättningar, som skulle hjälpt dem begreppsmässigt tillägna sig det mentala systemet.

¹⁰Det finns lärjungar till planethierarkien, vilka äro aningslösa om sitt lärjungaskap men drivas av sin instinkt utföra det uppdrag de åtagit sig före inkarnationen. Att de motarbetas av de livsokunniga och svarta logens agenter, hör med till saken.

11.8 Diskarnation

¹Det är alltid en vinst för individen att få avlägga sitt fysiska hölje. Men det är ingalunda lika glädjande att behöva inkarnera på nytt, förlora sin medvetenhet och få börja om från början, växa upp i okunnighet, idiotiseras av alla snusförnufts vishetslärare och sedan använda stor del av sitt liv på att befria sig från alla illusioner och fiktioner man fått inetsat i sin hjärna för att kanske omsider uppnå sin egentliga nivå.

²Vi förlora icke våra kära genom döden. Vi återfinna dem i emotionalvärlden. Dem, som tillhöra vår “esoteriska familj” och som vi varit förbundna med under tusentals inkarnationer, igenkänna vi i kausalvärlden, när vi förvärvat kausal medvetenhet. Den verkliga kärleken är ett band mellan individerna, vilket aldrig kan slitas och vilket alltid återförenar dem både i det fysiska och i högre världar, när de ånyo mötas i nya inkarnationer.

³Livet mellan inkarnationerna i emotional- och mentalvärld har sedan gammalt kallats “viloperioder”. Vi slippa visserligen att arbeta för kläder, föda, husrum etc. Men vad livet i emotionalvärlden beträffar, är det i emotionellt avseende minst lika “tumultuariskt” som fysiska livet. Moralisterna äro där minst lika aggressiva och fortsätta sprida sitt förgiftningsskval med samma frenesi. Och hetsiga dispyter pågå dygnet runt om religiösa, politiska etc. uppfattningar. Hatet spyr sitt etter över alla, som äro “annorlunda”. Där kan ingen längre dölja sina känslor men väl fortfarande sina tankar, såvida dessa kunna hindras påverka känslorna. Om icke förr så nu övertygas man om att mänskligheten befinner sig på hatstadiet och i emotionalvärldens lägre regioner. De högre äro närmast tomma. Ty ädla känslorna ha få förvärvat, och när hatet slocknar, upplöses emotionalhöljet.

11.9 Inkarnation och födelse

¹Det finns tre skäl till att individen inkarnerar. Han behöver det för sin utveckling. Han gör det därför att han längtar efter fysiskt liv eller efter sina vänner, som han vet befinna sig i fysisk inkarnation. Han gör det för att tjäna.

²När människan inkarnerar, säga vännerna i kausalvärlden: nu dog vår vän. Den proceduren skulle kunna vara någonting att frukta. Ty det är att nedstiga till helvetet, bli korsfäst utan förmåga att använda nya, främmande höljen, bli förvillad med allsköns idiotier, få genomlida barbarstadiet, bli offer för emotionalitetens illusioner och blinda drifter, och därefter söka finna vägen ut ur mentalstadiets labyrint av missvisande idiologier. Inkarnation är död, korsfästelse och mörker för det jag, som levat i ljusets och sällhetens paradiset. Med rätta sade Buddha, att fysiskt liv är lidande, och ett 45-jag, att fysiska världen är det verkliga, kalla helvetet. Ett släkte, som upplevat två världskrigs fasor och lärt sig inse, hur lätt mänskligheten kan sjunka ner till barbarstadiet och bli undermänniskor av bestialitet och satanism, borde kunna ha lärt sig något, sedan det glömt sin historia om inkvisition, tortyr och bål, häxprocesser och alla andra djävulskap.

³Monaden sovande i sitt kausalhölje, vilkens hela minne blivit latent och vilken således praktiskt taget saknar handlingsmöjlighet, kan ju icke företa sig något. Det är Augoeides, som utväljer de kausalmolekyler, som tillsammans med förstatriaden (innehållande monaden) ska sammanföras till ett särskilt hölje (triadhöljet) och omsluta inkarnationshöljena. Det är Augoeides, som i födelseögonblicket bestämmer, om de högre höljen ska anknytas till barnet. I annat fall är barnet dödfött. Augoeides har att tillse, att inkarnerande individens emotionalhölje anknyts till eterhöljets hjärtcentrum i horoskopbestämda födelseögonblicket. Fostret vaknar till liv i fjärde månaden. Men det tillhör djurriket, tills Augoeides fästat sutratma vid barnets hjärtcentrum.

⁴Inkarnationshöljena växla i regel departement med varje ny inkarnation. Triadens syntesmedvetenhet är beroende av inkarnationshöljernas medvetenhet och växlar följaktligen med varje inkarnation. Monaden i triaden har arbete med att i nya liv anpassa sig till och ändamålsenligt utnyttja egenarten hos departementens medvetenhet och energier.

⁵Vid reinkarnationen får monaden-jaget i sin förstatriad ett nytt triadhölje, nytt mental-, emotional- och eterhölje samt ny organism. De nya mental- och emotionalhöljena motsvara de föregående upplösta såtillvida, att procenthalten av molekylarslagen blir densamma. Eterhöljets formande regleras enligt skördelagen (god eller dålig sådd). Organismen erhålles från föräldrarna, och individen får sådana föräldrar, som kunna ge honom en organism, som motsvarar den han - senast brukat eller missbrukat.

⁶Det är således stort misstag de begå, som klaga över den organism de erhålla från föräldrarna. Den är deras eget verk. De borde vara tacksamma mot föräldrarna för allt besvär, obehag, oro, bekymmer, utgifter etc. dessa utstått under uppväxtåren. Det är en sak de flesta aldrig tänka på. De ha fått nytt tillfälle att utvecklas, och dessa tillfällens beskaffenhet är deras eget verk. I regel har individen fått det bättre än han förtjänat. Sämre kan det aldrig bli.

⁷Individen får tillfälle göra nödvändiga erfarenheter, öka procenthalten av förmågor och egenskaper, befria sig från dåliga såddens ofrånkomliga skörd. De flesta göra sällan det bästa av de möjligheter livet erbjuder och anklaga livet för vad som är deras eget verk.

⁸De "ödes- och skördemakter", som fastställa inkarnationerna, ha alla rasers, nationers, samhällsklassers, klaners, släkters och familjers förhållanden fullt klara för sig. De taga beträffande individen hänsyn till god och dålig resterande sådd, utvecklingsnivå, felande egenskaper och förmågor etc. Ju högre nivå individen nått, desto svårare är givetvis urvalet. Är individen en lärjunge, rådgöres oftast med läraren i planethierarkien. Om allt detta har mänskligheten varit totalt aningslös, innan kunskapen i esoteriska ordnarna fick bli exoterisk. En sådan mänsklighet har trott sig veta något, kunna bedöma något. Den är fortfarande i de flesta avseenden offer för sina självtillverkade illusioner och fiktioner, långt borta från möjligheten till verklighets- och livsförståelse. Och historikerna tro sig kunna redogöra för det verkliga historiska skeendet. Litteraturhistorikerna snoka i allt struntprat de kunna uppsnappa om vad individen skrivit i brev om ditt och datt. De på högre nivåer kunna konstatera, att de icke känna igen det som folk påstår, att de skulle ha sagt.

11.10 Inkarnationsmiljön

¹För att förstå egentliga grunden till människans inställning till livsproblemen måste man ha insett reinkarnationens faktum. Det är inkarnationerna, som förklara människornas reaktioner, enär dessa utgå från inkarnationernas avlagringar i undermedvetenheten. De förklara, varför det, som synes den ene "självklart", kan förefalla den andre som höjden av villfarelse.

²Inkarnerande människan föds in i en familj, nation, ras och impregneras med omgivningens illusioner och fiktioner, fördomar, idiosynkrasier, missuppfattningar om livet (religion), om land och folk (sociala och politiska förhållanden), om verkligheten (filosofi och vetenskap).

³Hon inkarnerar i en ras och en nation (med dess speciella egenskaper) icke endast för att förvärva dennas egenskaper och lära av dem utan även för att inse dess fel och begränsningar och lära av dem.

⁴Själv har hon med sig en fond av fysiska, emotionala, mentala egenskaper och förmågor, en utpräglad egenart med allsköns tendenser. Därtill kommer, att hon måste genomgå utvecklingsstadierna alltifrån barbarstadiet, i sin nya hjärna på nytt förvärva alla tokiga ideer, tills förnuftet utvecklats så, att det kan börja rensa upp i djungeln och finna en väg.

⁵Mycket litet har ännu meddelats av planethierarkien angående val av miljö och familjer för de inkarnerande. Men om strödda fakta och givna vinkar sammanställas, kan man dock våga sig på några förmodanden.

⁶Varje zodiakepok om 2500 år innebär en ny kultur i occident eller orient. Att historikerna icke insett detta, visar vad de veta om det förflutna. Varje ny kultur har till uppgift att lära individerna någon ny sida av livet, lära dem, som alls äga förutsättning förstå. Hos individerna felande egenskaper eller förmågor kunna också förvärfvas i ny kultur. Så kan exempelvis en individ, som behöver utveckla förståelse för en sida av livet, gång på gång få inkarnera i teologisk miljö. I inkarnation efter inkarnation lär han sig alltmer bemästra en viss åskådning, ett visst metodiskt tänkande, utveckla förmågan meddela detta till andra (även förmåga av våltalighet). När han lärt vad han kunnat lära av detta, får han tillfälle också kritiskt bedöma det och inse dess begränsning, dess ensidighet, dess oöverensstämmelse med verkligheten. Han inkarnerar fortfarande i prästfamiljer men nu för att lära sig genomskåda vad han innerst inne anser vara "humbug".

⁷De olika yrkena utveckla sina speciella förmågor och egenskaper. Och individen får gå igenom dem alla eller i varje fall sådana, som kunna lära honom vad han icke kan lära i andra sammanhang.

⁸I stort sett födas individerna in i den samhällsklass och kulturmiljö, som motsvarar uppnådd utvecklingsnivå, så att de i ny inkarnation kunna få fortsätta sin utveckling där de slutade. Men denna regel har många undantag. De med god skörd kunna bli infödda i en omgivning alltför hög för deras nivå och de med dålig skörd i en alltför låg. När individen nalkas slutstadiet såsom människa, när jaget blivit suveränt i sina inkarnationshöljen, får han nästan alltid visa, att han verkligen duger till att genomföra ett framgångsrikt liv med minsta möjliga resurser: otjänlig organism, olämpliga departement i inkarnationshöljerna, totalt försummad uppfostran och utbildning, små rörelsemedel, olämplighet för existerande yrken etc. Ju större kapacitet jaget förvärvat, desto mer oberoende är det av sina höljens beskaffenhet och till skänks erhållen kunskap för att återerindra sig sin gamla nivå. I sådan inkarnation kan individen förefalla mycket "obegåvad" och begå de mest otroliga misstag, naturligtvis totalt felbedömd av alla och moraliskt avrättad av konventionella skenheligheten. Naturligtvis är detta också samtidigt en skördeavbetalning. Något motsvarande händer, om än i långt mindre grad, dem som stå i begrepp att övergå från ett lägre till ett högre utvecklingsstadium. Utan förståelse för livsnödvändigheten känna de flesta i dylika provningsinkarnationer djupt medlidande med sig själva och klaga bittert över livets orättvisor. De vittna därmed om sin livsokunnighet. Av det sagda torde framgå att de, som tro sig kunna bedöma en människas utvecklingsnivå, därmed visa bristande insikt och

förståelse, okunnighet om verkligheten.

⁹Den, som under en lång serie inkarnationer varit född i en viss ras, en viss nation, en viss religion etc., och ständigt på nytt införlivat hithörande fördomar, fiktioner etc., kan knappast befria sig från dessa under en enda inkarnation. I regel erfordras tre.

¹⁰Den, som under flera inkarnationer varit "ordets förkunnare", kommer med all sannolikhet att i nya inkarnationer vara detsamma. Och trosvissheten blir allt starkare.

¹¹Det har visat sig, att de flesta religiösa reformatorer varit gamla invigda i esoteriska kunskapsordnar. Luther t.ex. hörde till dessa. Det latent vetandet kom till synes i den "livsinstinkt", som kom honom att reagera. Hade han i den inkarnationen på nytt blivit invigd och alltså fått verkliga kunskapen, så hade hans reformiver tagit sig andra uttryck.

¹²Aposteln Paulus var gammal invigd. Instinktivt ingick han såsom född jude i esseerorden men lämnade den och övergick till gnostikerorden, när han kom i kontakt med denna.

¹³Exemplen kunna mångfaldigas. Det sagda må vara nog upplysande för framtida forskare.

¹⁴Ju högre utvecklingsstadium individen nått, desto lättare har han att frigöra sig från både sitt förflutna och i sin innevarande inkarnation insupna fiktioner. Men det fordras nog humanitetsstadiet för att kunna i en första inkarnation godtaga esoteriken, såvida individen icke förut varit invigd.

¹⁵De på civilisationsstadiet ha efterväntat varit hinduer och buddhister, som trots på själavandringen, varit judar, muslimer, kristna och i varje inkarnation varit övertygade om att den religion, i vilken de inföts och vuxit upp, varit den enda riktiga. Ha de därvid haft sjätte departementet i sitt emotionelhölje, ha de dessutom i regel varit lika blinda fanatiker. Det är ett faktum, som borde säga en hel del om tillförlitligheten i "trons visshet", lika stark i alla religioner. I brist på fakta om verkligheten saknar individen möjlighet objektivt bedöma hithörande företeelser. Han blir offer för subjektiva övertygelser, han må vara dogmatiker eller skeptiker.

¹⁶De frälsningsläror teologer förkunnat genom tiderna kunna i bästa fall bidra till förlängd vistelse i mentalvärlden mellan inkarnationerna. Men de ha den vida större nackdelen, att de idiotisera sunda förnuftet. Och den skadan kan det taga många inkarnationer att rätta till. Det vill förefalla som om några liv av agnosticism, skepticism, ateism etc. erfordrades för att upphäva verkningarna av alla i förstatriadens undermedvetenhet imatade absurditeter.

¹⁷Den, som vill undvika att "sjunka ner" i lägre förhållanden, gör klokt i att hjälpa sina medmänniskor och i övrigt arbeta på mänsklighetens höjande i alla avseenden. Individen möjlighet att "välja sina föräldrar" är i första hand beroende av skördelagen och först i andra hand av hans möjlighet göra insats för mänskligheten.

¹⁸Ingen nation har rätt att lägga beslag på sina stora män. De tillhöra mänskligheten, ha varit långt före sin nation i utvecklingen och ha inkarnerat för att hjälpa. Det var icke grekernas förtjänst, att Sokrates och Platon inkarnerade hos dem. I regel ha de snarare varit martyrer. Sedan kyrkan förföljt och dräpt sina helgon, befanns lämpligt att kanonisera dem.

11.11 Barn

¹Människan inkarnerar icke för att leva enbart ett mer eller mindre behagligt fysiskt liv, sätta barn till världen och leva för dem. Människans livsuppgift är att utveckla medvetenheten i fysiskt, emotionellt och mentalt hänseende. Allt annat är endast medel härtill. Såsom människa är det hennes uppgift att medverka till mänsklighetens medvetenhetsutveckling och skapa förutsättningar härför.

²Nu är det ju också så, att många på för högt stadium i mentalvärlden påverkas av fysiska moderns längtan efter barn och utan att äga erforderlig vetskap om och förståelse för de attraherande krafter, som påverka dem, låta sig dragas ner i inkarnation. Även i kausalhöljet sovande jag kunna sugas ner av denna attraktion. Det är stort misstag, när t.ex. mormonerna mena, att det är deras plikt att sörja för att "själar" få inkarnera. Det finns redan alltför många i

inkarnation. Det är icke ens önskvärt, att så många inkarnera, och kan icke mänskligheten lära sig barnbegränsningens konst, så måste livet finna andra utvägar motverka galenskapen: genom sterilitet, barnadödlighet, nya barnsjukdomar etc.

³Mänskligheten behöver icke ha någon brådska med att föda barn till fysiska världen. Den har tiden på sig: 280 miljoner år, om så skulle vara nödvändigt. Ännu ha icke avverkats mera än 320 av de 600 miljoner år som ha anslagits. Så mycket bättre, om medvetenhetsutvecklingen ej tarvar så lång tid. Men den kosmiska regeringen är alltid frikostig i sina anslag. Tid finns det övernog av. Det finns solsystem liksom individer, som ha "olika tempo i sig", och det måste finnas tid för även de söliligaste.

⁴"Sätta barn till världen" böra endast de människor göra, som äro intresserade av barnuppfostran och vilja ägna sitt liv åt att utveckla barnens medvetenhet i alla avseenden. Barnen äro "gamla själar", som återfödas för fortsatt medvetenhetsutveckling och ha redan förvärvat om än latent förmågor, som ska göra sig gällande i de nya inkarnationshöljerna, en besvärlig process, som uppfostrare och utbildare till stor del alldeles sakna förståelse för. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium äro de i stort sett martyrer, offer för vuxnas godtycke. Barnen kunna skatta sig lyckliga, om de under sådana förhållanden ens lyckas återuppnå sin egentliga nivå.

⁵Det är "gamla själar", som inkarnera. Vilket utvecklingsstadium de uppnått veta vi ej. Men vi veta, att samtliga varit inkarnerade tiotusentals gånger förut. Samtliga måste på nytt såsom barn genomlöpa mänsklighetens alla utvecklingsstadier alltifrån lägsta barbarstadiet. Barnet är en egenart, som desorienterad behöver hjälp att förstå men som har rätt att växa upp i den frihet, som motsvarar dess efter tredje levnadsåret ökade livsförståelse och rättsuppfattning. Till dess äro de flesta barn (utom de på högsta stadiet) små barbarer, som icke ska få sin vilja fram utan lära sig lyda. Hur snabbt de genomlöpa de olika utvecklingsstadier de undangiort i föregående inkarnationer, beror på många olika faktorer, särskilt ödeslag och skördelag. Ju högre nivå de en gång nått, desto snabbare (märk väl, i regel) försiggår återförvärvet av en gång uppnådd förståelse för livsföreteelserna. Detta behöver icke betyda, att de ha "lätt att lära" i skolan eller att de ha intresse för skolstudier. Ha de förut uppnått högre emotionala och mentala nivåer, kan skolan tvärtom förefalla dem såsom tortyranstalt. Till dålig skörd kan också höra, att deras hjärna och särskilt mekaniska minnet är av sådan beskaffenhet, att de icke "minnas" vad de lärt eller kunna redogöra därför, vilket är något helt annat än ha "förstått" det väsentliga. I samtliga hithörande avseenden befinner sig den psykologiska pedagogiken ännu i sin linda. Esoterikern kan konstatera, att lärares omdömen om eleverna i stort sett äro förfelade. Minnesgenier betraktas såsom genier och svaga minnen såsom "obegåvade". De flesta, som gjort en banbrytande insats i mänsklighetens utveckling, visade sig "omöjliga" i skolan. Själva uniformiteten i all undervisning är också psykologiskt förfelad, eftersom varje individ är ett unikum, som lär på eget sätt. Att värdet av examina och betyg enormt överskattas, hör med till det ännu existerande kineseriet i allt skol- och universitetsväsen. Först när esoteriska gymnasier och universitet inrättas av kausaljag tillhörande alla sju departementen, fås den "ideala" undervisningen.

11.12 Studiet av tidigare inkarnationer

¹Eftersom alltfler klärvoajanter och andra självbedragna uppträda med anspråk på att kunna taga reda på andras föregående inkarnationer, må särskilt påpekas dels att sådana frågor kunna besvaras endast av kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet, dels att kausaljag icke besvara dylika ovidkommande frågor. De tillgodose icke obotliga nyfikenheten, som intresserar sig för allt utom det väsentliga.

²Det finns all anledning noga se upp med allt, som i våra dagar och närmaste århundradet kommer att utges för esoterik av alla fantaster, som tro sig vara inkarnationer av storheter i det förflutna. De äro allesammans antingen medvetna bedragare eller självbedragna. Endast

planethierarkien kan avgöra, vad individen varit i föregående liv, sedan må ockultister av alla slag påstå motsatsen. Skulle en lärjunge få veta något om sitt föregående (av betydelse för honom själv, vilket sällan behövs), är det en sak han aldrig skulle yppa för någon människa. Man kan alltså utan vidare betrakta dylikt som okunnighetens svammel.

³Kausaljaget C. W. Leadbeater fick visserligen planethierarkiens tillåtelse offentliggöra sina undersökningar om vissa individers föregående inkarnationer. Men följderna voro sådana, att planethierarkien beslöt stoppa experimentet, åtminstone för närmaste hundra åren, tills ett essentialjag kunde behandla utvecklingen av mänskliga medvetenhetsutvecklingen. Leadbeater hade kunnat redogöra endast för materieaspekten.

⁴Planethierarkien påpekar, att det är meningslöst att studera själva fysiska livet i förflutna inkarnationer. Det enda av vikt skulle vara om individernas medvetenhetsutveckling kunde konstateras och klargöras. Men ingen, som vore i stånd därtill, skulle för närvarande öda tid på dylikt företag, emedan mänskligheten ännu är för primitiv för att kunna dra verklig nytta därav.

⁵Att intressera sig för sina föregående inkarnationer, innan man såsom andrajag kan lära något därav, är dels uttryck för den vanliga nyfikenheten, som finner även det mest oväsentliga av värde, dels misstag, därför att jaget icke skall "se tillbaka" (återupplivande det som borde varit glömt, kräver extra kraftförbrukning att ånyo bli kvitt och även verkar hämmande).

11.13 Fysiska livet är viktigast

¹Av inkarnationsperioden är livet i fysiska världen det enda av betydelse för individens utveckling. Det är i organismen han gör erfarenheter, förvärvar alla erforderliga egenskaper och förmågor, insikt och förståelse, kan söka och finna kontakt med sitt vikarierande kausaljag, Augoeides, eller blir påverkad av inspirationer från denne, en påverkan, som upphör under vistelsen i emotionala och mentala världarna, då individen uteslutande är hänvisad till sina egna resurser. Det är endast i det fysiska han kan förvärva verklig kunskap om verkligheten och befria sig från emotionallivets illusioner och mentallivets fiktioner. Det kan han icke i dessa andra världar. Vistelsen i emotional- och mentalvärld mellan inkarnationerna äro vilopausar, i vilka individen på sin höjd analyserar sina fysiska erfarenheter men ingenting förstår av dessa världar och alltså ingenting heller kan lära av dem. Esoterikern uppmanas därför att så snart som möjligt söka ny inkarnation.

²Hur liten förståelse det finns för "tidens dyrbarhet" framgår av att individen har "fritidsproblem". Esoterikern, som vill utveckling, använder tiden till att göra erfarenheter på de tusentals olika sätt livet erbjuder. Man kan lära av allt, om man förstår att lära.

11.14 Mänskligheten

¹Alla monader tillhöra något av de sju departementen. Inom planeten göra sig alla sju departementsenergierna (från kosmiska världar) gällande. Men icke alla nå ner till de mänskliga världarna. De, som under cyklernas rytm göra detta, ge de i kausalhöljerna sovande monaderna tillfällen att inkarnera. Inkarnation försiggår i regel i grupper och beror på vilken av de sju departementsaktiviteterna, som är den dominerande. Endast fem av de sju äro samtidigt aktiva. Och om individen eller gruppen tillhör någon av de två som äro passiva, så äger inkarnation icke rum. Massan av mänskliga monader, som för tillfället inkarnera, tillhöra tredje, sjätte och sjunde departementen. Eftersom sjätte departementets energier inom ett par hundra år lämna fysiska världen, komma de flesta av monaderna tillhörande detta departement i fortsättningen icke att vidare inkarnera. Undantag från regeln utgöra de individer, som nått mentalstadiet (47:5).

²Andelen inkarnerade på de olika utvecklingsstadierna är icke konstant. Civilisationer och kulturer, liksom andra livsföreteelser, äro underkastade förvandlingens lag: födas, tillväxa, nå sin mognad, varpå följer avveckling. Det är sedan kulturerna passerat sin höjdpunkt, som andelen klaner på lägre stadierna ökas. De måste ju också få sina tillfällen inkarnera för att göra

erfarenheter. Att de sakna möjlighet tillgodogöra sig och uppskatta kulturens produkter, såsom fulländad samhällsorganisation, effektiv produktion och rättvis distribution, konst och vetenskaper etc., medför efterhand ett allmänt förfall med slutligt kaos, allteftersom klaner efter klaner på allt lägre nivåer få övertaga kulturarvet.

³Inkarnation i grupper förklarar för historikerna, om de blott ägde förutsättningar inse det, hur det kommer sig att plötsligt och samtidigt en mängd genier inom visst område framträder, hur en sådan epok som den plötsligt uppdykande och lika plötsligt försvinnande grekiska kulturen är möjlig.

⁴Vi befinna oss för närvarande i en vågdal, där dilettanter inom alla områden uppträda såsom diktatorer och alla tänkbara slags "genier", vilkas huvudsakliga uppgift synes vara att radera allt vad kultur heter.

11.15 Skuldkontot

¹En inkarnation är som en dag i ett femhundraårigt liv. Den tanken ger perspektiv och klargör inkarnationens relativa betydelselöshet. Men det är mycket stort misstag att, som är så vanligt i Indien, använda den som motiv till lättja eller verklighetsflykt. Därmed skulle man avsevärt öka det femhundraåriga livets längd och öka inkarnationens besvärligheter. Ödesmakterna äro icke heller trakterade av att i onödan sörja för individuella inkarnationerna.

²Det skulle icke skada, om de som tala om reinkarnation tänkte igenom vad en inkarnation vållar andra av arbete och möda och föga tack därför. Inkarnationsmakterna ska ha arbete med att utvälja mest passande föräldrar (enligt ödes- och skördelag), nation, ras, kön, religion etc. Augoeides skall genomlida övervakningen över ännu en idiot- och kanaljeinkarnation. Föräldrar ska ha arbete, möda, besvär, obehag av alla slag med otack för allt.

³Individen står i skuld till sina föräldrar för att de begåvat honom med en organism, så att han får fortsätta sin avbrutna medvetenhetsutveckling. Den som icke vill ha barn överlåter detta ansvar på andra och undandrar sig sin plikt såsom människa. Den kan då icke heller få göra anspråk på att ånyo få inkarnera. Som väl är ha de flesta i gångna tider fött fler barn än de levat barnlösa liv.

⁴En smula eftertanke kanske kunde bringa insikten, att allt detta kommer på skuldkontot och att allting måste betalas igen. Att vålla ödesmakterna extra, onödiga besvär har också påföljd. En sak borde kunna inses. Mänskligheten har sannerligen ingen anledning att beklaga sig. Den har gjort allt för att försvåra allt för sig.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Reinkarnation* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.